

číslo 64.
ročník IV.

CAUSA "SÜDMÄHREN ZEITUNG "

Nejvyšší čas udělat za vším tečku - cítil jsem se posledních čtrnáct dnů jako štvaná zvěř. Takový skrytý hon na člověka, něco podobného, jako zažil Karel Čapek po Mnichovu. Chtěl bych tímto článkem uvést věci na pravou míru - přiznávám se - převážně ze sobeckého důvodu - totiž abych měl už konečně klid pro další práci ku prospěchu ID a současně abych mohl lépe čelit útokům takřka všech redaktorů na mou osobu. Neodoufám však příliš v sílu svého slova - v našem regionu jsou pomluvy jedinou věcí, která nepodléhá zkáze, která je konstantní za všech myslitelných režimů. I přes vědomí výše uvedených obstrukcí činím poslední zoufalý pokus, jak se osvobodit od všech těch štvavých /a často hodně nevybíravých/ útoků.

Když jsem někdy v půli října nabízel - tuším starší, snad 60. číslo - ID jednomu nepravděpodobnému odběrateli, překvapil mě těmito slovy: "Díky, nechci ani šedesáté ani žádné další. A vůbec - nemám zájem o jakoukoli spolupráci s vaší ID!" Tak rezolutní reakci jsem sice nečekal, avšak nepřikládal jsem jí valného významu - dotyčný mohl být ve špatném psychickém stavu a jak známo, čtení ID vyžaduje buďto pevné nervy nebo již totálně zkolabovanou nervovou soustavu s náznaky patologických úchylek. Dobrá, řekl jsem si, nesešlo mu pivo, ujel vlak, nač by se trýznil něčím tak závažným jako je Motákovská laskávnost, Horstovská učenost, Krystýnkovská berchtoldovost či De Pressovsko-Mengeleovská chladnokrevnost. Ani ne za týden přišla další rána - tentokrát v podobě nevinné bílé obálky z daleké Prahy. Úvod dopisu od mého - nyní již bývalého - kamaráda nenasevěčoval v jakou bombu vyústí závěr. Rychle jsem přeletěl fráze typu: "Ahoj J.M.C., Praha 20.10. 1992, tak jsem se konečně dostal k tomu, abych...", abych nakonec nevěřícně třesl oči na rozuzlení, za něž by se ani pan Shakespeare nemusel stydět: "A abych nezapomněl, "frázoval" přítel", "pokud by jsi snad ještě měl - po tom všem co se stalo - tu drzost udržovat se mnou korespondenci, mám jednu podmínku: Už ani slovo o ilegální demokracii! /psáno tiskacími písmeny a dvakrát červeně podtrženo/ jinak mě nepovažuj za svého přítele!" Posadil jsem se do hlubokého ušáku a mnul si hluboké oči: "Co se to proboha děje?!" vířilo mi hlavou a jenom díky spolehlivě uzamčené slivovici jsem neřešil krizi ruskou cestou. Na druhý den další otřes! Psal Milan Gofus mladší z Michalovcí /v únoru loňského roku nás žádal o čísla ID/ - tón psaní byl pro změnu naříkavý, což je u punkera vzácný úkaz, ale jak šly věty, intonace se uchýlila k důraznějším formám: "Chciem prežiti!" křičel dopis, "u súdu všetko po priem, nijakú ID som od vas nežiadal! Pamätajte si to a môj dopis späťte na popol. Inakšie sa môžete dožiť dačoho veľa huncútskeho. Michalovce není sú zasa priveľa ďaleko! A není som tuná iba ja!" Závěrečné výhrůžky, k nimž se zoufalec uchýlil, mě příliš nevystašily. Dráhy jsou, zaplatpánbů, drahé a nedá se předpokládat, že by Gofus a spol. žili zrovna v blahobytu. A nadto: od 1.1.1993 budou mezi Uh. Hradištěm a Michalovcemi pevné, zadrátované a dobře strážované hranice, takže vydržím-li do konce roku, mám prakticky vyhráno. Zato má zvědavost spolu se znechucením nad tolika srogancemi nabývala maxima. Kam si jít pro vysvětlení - nechtěl jsem se smířit s tím, že by se známí smluvili a ušili na mě boudu - vždyť kdyby pan Gofus znal mé přátele z Čech, to by musel být nem malý, nýbrž přímo fantastický zázrak! Napadlo mě /když už jsem

nešel daleko k bušení hlavou o psací stroj/, že bych se mohl zkontaktovat s panem Foglarem-ten přece vyřešil za pomoci RŠ nějakých záhad! Ovšem jakmile jsem si připomněl jeho poslední "exhibici" s M. Šimkem v čs. televizi, rychle jsem od tohoto záměru upustil.

Tak jak spěje můj život ke konci, začínám přikládat větší váhu náhodě nežli logickým postupům. Případ s averzí vůči ID mě o správnosti vývoje mého názoru na svět plně přesvědčil. Bezmyšlenkovitě jsem toho rána bloumal ulicemi Hradiště. Poněvadž rozmluva s některými redaktory předchozího dne nevrhla žádný paprsek světla do temnot záhad /používám aspoň Foglarova citátu, když už jsem se zdráhal použít jeho služeb/, rozhodl jsem se hodit vše za hlavu a čekat buďto na smrt z rukou nějakého známého fanatika anebo nechat dozrát ovoce nahodilosti, až se utrhne a klepne mě do čela / viz. I. Newton, Popelčin fotr/. Stalo se pochopitelně to druhé. Liknavou chůzí jsem zákonitě došel k ráji liknavých homeless-tedy k baterii naditých kontejnerů. Znáám dobře ten zlovyk občanů: po výplatě házet všechno možné bez rozmyslu do odpadu a před výplatou zase hezky vytahovat z popelnic to nejpotřebnější. A toho dne bylo těsně po výplatě. Nepočítám se samozřejmě mezi špinavé a sprosté homeless, ale proč si nepřilepšit k nízkému šéfredaktorskému platu? První co jsem vytáhl byl špinavý, rozedraný kabát. "Kurva, to je kauf!" pomyslel jsem si, když vtom mě upoutala rulička novin vyčnívající z kapsy saka. Tenký, uměle vyžlucený papír/ jako Telegraf, ale ještě vyžlutěnější a tenší až do šustotu/ a jako hlavička švabachem vyvedený tučný nadpis: Südmähren Zeitung. Na sto honů z toho táhla fašistická propaganda. Udivilo mě, že noviny jsou psány češtinou- takže ten německý název byla jen jakási póza užitá patrně s cílem napovědět více o zaměření listu-blesklo mi hlavou. Pak jsem se začel do úvodníku a hrůzou mi vstávaly vlasy na hlavě- autor-jakýsi Grüber "odhaloval" okolnosti kolem procesu s Jozefem Tisem-článek nesl hysterický název "Trůn z krve" a s vášnivou zaujatostí rozmatával předivo intrik vedoucích k infiltraci maďarských agentů do justičních orgánů ČSR v průběhu přelíčení s J. Tisem. Autoři/ neboť Grüber, zřejmě z obavy, že by po odhalení svého pseudonymu mohl vzít rychlý exitus, zapletl do onoho paskvilu ještě nějakého Hubera, Moeltkeho, Pappa a Schiracha/posléze dospěli ke lvímu podílu kamarily kolem Rákosiho na hledkém průběhu procesu spějícího k Tisově popravě. Po tzv. "maďarských událostech" převzal "Trůn z Tisovy krve" János Kádár a roubováním spekulací na předchozí spekulace se "kolektiv" dopracoval k jakémusi pojetí "dědičné viny", kdy současný maďarský premiér J. Antall není nikým jiným, než pokračovatelem v řadě katů Slovenského národa. Mraz mnou projel až do morku kostí-ó jaké nezodpovědné přikládání pod již beztoho roztopený výghodoevropský kotel!

A již tu byla restaurace Koruna a s ní nové "počtení". "Atomové svědomí" vévodilo hrdě půlstránce výmyslů a očernování A. Einsteina.

"Pivo!" ulevil jsem si a zlost nad samozvanými tvůrci dějin mnou zacloumala, že jsem se málem vytasil s Gogolovským dotazem na funkci čárky u kríglu. "Jakmile rozcuchaná zráda zpopelnila třináctou várku modrých tělíček..."-složil jsem "noviny". "Hovada!" bouchl jsem pěstí do stolu. Číšník mi bleskově dotočil pivo. Chvilí jsem upíjel penu, ale jakási Freudovská, magická, podvědomá /to slovo zdůraznuji/ zvrhlost mi zacostřila oči ve směru žlutého obdélníku.

"A. Hlinka však neztrácel trpělivost," četl jsem takřka proti své vůli, "naučil se dokonce jezdit na koni cvalem i klusem a ~~xxx~~ přemlouval kočující Maďary, aby zanechali potulky a usadili se." "Takhle budete bydlet, setrváte-li aspoň pár let na místě!" ukazoval jim fotografie Manhattanu. "Následoval nezřetelný snímek s podtitulkem:

"A. Hlinka křtí divoké Kumány jižně od Sovětského svazu." Při podrobnějším zkoumání jsem nabyl jistoty, že dokumentaristé /tentokráte si Schirach přizval na pomoc Grübera, Moeltkeho, Pappa a Hübera/, použili fotomontáže-jednoduše prostříhali fotografii ze zasedání Rady bezpečnosti OSN s fotografií povodně v Pákistánu a podle metody zlatého řezu citlivě vklínili retušovaného Hlinku.

Stať "Smrt má jméno Dunaj" tahala na světlo skutečné záměry budovatelů vodního díla Gabčíkovo - Nagymaros. "V případě vojenského konfliktu," tvrdil Papp, "by slovenská armáda narušila hráze a následně vzdušné vody Dunaje by úplně zatopily Budapešť. Dá se snadno spočítat, že hladina Dunaje by v Budapešti dosáhla během půlhodiny třicetimetového převýšení oproti normálu." Mrštil jsem listem o zeď.

"Sorry, ale nikde jinde nebylo volno," přisedl si štitivě "pří-
tel", jemuž jsem nedávno nutil 60. číslo ID.

"Svinstvo!" ukázal jsem na odhozené noviny, "na co si to ti do-
brodruzi vlastně hrají!?"

"Od tebe to teda sedí!" ušklíbl se spolusedící. "Víš co? Dělej si dobrý den třeba z Grübera!"

Nechápai jsem.

"To už trochu přehráváš!" rozčílil se "kámoš" a strčil mi pod nos zadní stranu SZ.

"Vydáváno pod patronací Ilegální demokracie," četl jsem pomalu a půllitr mi málem vypadl z ruky. Nezmohl jsem se na žádný protest.

"Tak, už mně to jede," konstatoval přítel s úlevou a rychle vypadl z restaurace.

Causa "Südmähren Zeitung" /SZ/ zůstane i po uvedení mého příspěvku nedořešena. Nabízí se hned několik výkladů jakožto odpovědi na otázku, proč si pánové ze SZ zvolili právě ID jako ochrannou známku pro tribunu svých nebezpečných hrátek s ohněm. Každopádně, pokud jim šlo jen o zdiskreditování ID jako apolitického listu, udělali v tomto směru pořádný krok kupředu. Možná chtějí zatáhnout ID do politiky-učinit z ní platformu pro hlásání jistých názorů. Proti tomuto tvrzení se však staví naprostá názorová nevyhraněnost komentářů v SZ. Nebo by našli rádi spojence za účelem provokování doposud v míru žijících komunit uprostřed umírající ČSFR a dobře zavedená ID se jim nejvíce hodí do krámu? Jedná-li se o pouhou recesi, pak si myslím, že SZ si zvolily velmi nevhodnou formu i dobu. A z jakého důvodu a daly do vínku německý název? Že by se snad pánové ze SZ shlékli v panu Horstovi nebo by rádi vyzvedli fašistickou podstatu listu? Možná si právě takto fašismus ve svých krátkozrakých úvahách představují? A kdo to jsou pánové ze SZ? V jakém nákladu tento "Skvost" vychází? Otázky se jak vidno řinou a řinou a odpovědi ani na jednu z nich se mi nedostává. Že by nakonec přece jenom přišla k duhu pomoc p. Foglara? Ale to už byla opravdu poslední otázka.

Kdyby někdo znal bližší podrobnosti týkající se SZ, byl bych mu velmi zavázán za jejich sdělení. Touto žádostí současně odpovídám těm, kdo se dosud domnívají, že ID a SZ mají něco společného. Nemohu se sice zaručit za všechny pány redaktory, ale osobně se zde, na tomto místě, distancuji od veškeré aktivity SZ. A kdybych zjistil, že některý z redaktorů kolaboruje se zmíněnými novinami, okamžitě z toho vyvodím přísné důsledky.

J. M. C.

+++++

Při sobotním Cimentu jsem měl po delší době možnost vidět mého přítele Horsta. Pozoroval jsem ho asi 4 hodiny, jak postupně balil děvčata. Neuspěl ne proto, že ~~xx~~ na ně najížděl jako parní válec, ale protože neustále opakoval, že je strašně chytrý. Tento komplex inteligence v něm patrně hnije již několik let. Nechápu, proč někdo z jeho tzv. kamarádů, třeba Impresário patologických zrud, DePress, mu nepomohl. Činím to aspoň já. Horste, nejsi tak chytrý, jak se bojíš.

zpravodaj města

Rozhovor s redaktory, a přispivateli ID
/NEPOCHOPITELNÝ POCIT/

Jiná a stejná opravdovost, to jsou základní atributy časopisu, jehož atmosféru vám snad přiblíží i následující tříšť postřehů zaslavených.

Vynálezce ID a tvůrce všech jejích ročníků J.M.C

(n e u c h o p i t e l n ý p o r

Hosté Buchlovské svíce se letos již popáté zaposlouchali, zazpívali si a popovídali. Iala tři dny, avšak ve chvílích silnějšího duchovního souznění plámenek nemělo naopak v ovzduší nasáklém jinou a zároveň stejnou opravdovostí (Faby se stal věčným, neměnným a tím nabízejícím důkla dnešní poznání). Zátor J. Gajdošíka a hudební nástroje Hradišťanu obarvily při plameni do temných, smutných i tragických odstínů. Plam. Dědečka či Z. Homolové, kterým se vinou vlastní a Třídenní buchlovské setkání konferoval nonšalan, přitom věcnou mluvou.

Buchlovskou atmosféru vám s

Exkluzivní inter-

hradu R.
Pam. M. 1908

chlovské svíce se letos již popáté zaposlouchali, zazpí-ívali si a popovídali, avšak ve chvílích silnějšího duchovního souznění plámenek nen-
opak v ovzduší nasáklém jinou a zároveň stejnou opravdovostí (Fr-
í věčným, neměnným a tím nabízejícím důlka dnejší poznání".
Gajdošíka a hudební nástroje Hradišťanu obarvily při-
do temných, smutných i tragických odstínů. Plam-
í či Z. Homolové, kterým se vinou vlastní i d-
buchlovské setkání konferoval nonšalan-
ěsnou mluvou.

skou atmosféru vám s-

uzivní inter-

u R. - Proč existuje ID ?

- Snažím se několik let záměr ID pojmenovat, ale nejde mi to. Někdy mi připadá, že ten záměr aspoň cítím, ale většinou to jsou zapomenuté ponožky pod postelí. Vždycky jsem usiloval, aby redak- toři "pili ze společných pramenu", ale v podstatě se ani nedokážem na kačí sejít. Vytrácí se smysl a já ID v této podobě dále orga- nizovat nebudu.

Na toto rozhodnutí máš, J.M.C., právo, ovšem ID je bezesporu duchovním šperkem. Máš představu, jak ji dělat jinak ?

- Asi tak, jako ty zpravodaj města.

Má oia.
Stránský.

Publicista a kou-

í Brabec:

rále stejná?

me pokus o hledání toho, jak by se měl vyvíjet nám schopný dát a co bude schopný v sobě - (over) je to hledání co je v něm staré 50let, užite postavy BS M. Stránský a J. Pavli- to v ývoj mali. Každý rok skládáme z nich je sice jiný, ale dohromady vytváří jeden obraz. Až si dne- bude možná srovnatelné se "současnou" tvorbou F. Mikulecké- trvá, zmizí a máni se. Slovní výrok o tom mnoho neznam- li novinky, ale obrovský emocionální zážitek z tohohle kon- U složky žántru, nakolik se v tom žántru promítlo. Voňkové dobarveným zvukem Dojaky n- ůhkové vystoupení vzpom- ůhky jsou důležitější. ůhky. Seznámil- ůhky na jiném

Jiří Brabec:

Má al...
Stránský
duk

Publicista a kolega Horst Krátký
Je ID stále stejná ?
- Je to pro

- Je to pro mě pokus o hledání toho, jak by se měl vyvíjet alkoholismus, co je nám schopný dát a co bude schopný v sobě nést za 50 let. Každé číslo skládáme kamínky do mozaiky. Každý z nich je sice jiný, ale dohromady vytváří jeden obraz.

Víc článků od Motáka. Z celé redakce ho nejvíc obdivuju, a proto a něho tak útočím. Je hrozně vtipný.

zak-
Slova
Gagarin
kurva jede,
tého tvé zás

Vynálezce
a tvůrce všech jejích roků
Proč existuje BS?
Snažím se několik let záměr BS pojmenovat, ale spíše ho jen
"Folklor ve věku strojů", asi vystihuje, o co BS jde. Za polopatistické bych
o to, aby spolu hrála cimbállovka a syntezátor. Výraznou vnímavost lidí letos na můj vkus už přeci
zakonzervovat, na nich by měl proudit život. Snižená vnímavost i proto, že se nepodařilo vždy najít učitel
zad se na tom podílii dramaturgie, která možná nevychází i za tak odlišnými kusy, jako je Váša či Dolina, vidím prostého
neolečných pramenů". Například i za tak odlišnými kusy, jako je Váša či Dolina, vidím prostého
ide něco rovnou od srdce na jazyk. Ale někdy to předem neodhadnu. Nebo muzikant
novrchu. Loni při Hradišťanu s Fleretem lidé plácali jak diví, ale i Pavlica mně

Básnířka tělem i duší Lenka

Píšete ?

- Teď ještě ne. Čekám až bude podzim - hra barev, poletující listí
a nostalgie. Znáš to, víš? Teď na to prostě nemám, prostě čekám
na podzim, víš? /V tu chvíli mi vypadlo pero z ruky/
Zato jsem ho držel po celou dobu rozhovoru s

fotografem celou duší K. KRSTÝNKEM

Fotograf celou duší,

Obsahuje ID něco osobitého ?

- Nejprve estetické hledisko. Druhé hledisko je spíše socio-
logické. Umělecká stránka nepochybně rezonuje s tímto postojem.
ID je skvělá kulturní vizitka našeho kraje.

... a zde magnetofon přestal nahrávat.

Zato pásek zaznamenal všechna

slova ředitele Klubu kultur

dr. Jaroslava

Obsahuje BS něco osobitého?

Nejprve estetické hledisko

folklorem a rockem.

míry je to dáno i

postaveny. D

Dala se

den

Jan GOGOLA mláďetištěno ze ZUH
září 92

DRAKŮV REKLAMNÍ VTIP :
MILKY WAY - PLNÁ SMRADU, PLNÁ HOVÍNEK

někam ujelo. Kdo ví kam, ať raději mlčí. V tom pleskání sterilních sraček ho spíš uslyším.

Tohle i tamto už tu jednou bylo. I Proč?. To tu je vlastně furt. Stejně blbě a stejně neodbytné. Vražedná zbraň impotentních tragédií utahanych v boji se zubním kartáčkem.

Proč?

Ani nevím.

Jen tak.

Proto!

H o r s t

VAROVÁNÍ Z BRNA ! ! !

Následující čtyřverší s kratičkým průvodním dopisem se v naší schránce ocitlo na sklonku září. Zmínuje se sice o jakémsi J.T., ale pisatel sám se taktně nepodepsal. Jediným identifikačním znamením bylo brněnské poštovní razítko na obálce. Alespoň je tedy zřejmé, která oblast je zatím /!/ nejvíce postižena zlem, o němž se zmínuje básen.

Redakční rada Ilegální demokracie takto varuje všechny zvědavce, kteří mají tendenci podlehnout pokušení z televizního seriálu. Hopsinková šťáva je sice velmi chutný a svými účinky na lidský organismus téměř kouzelný nápoj, nicméně i v tomto případě platí: všeho moc škodí! Proto také v některém z příštích čísel přineseme recept nejen na samotnou výrobu šťávy, ale i na její neškodné užívání.

Nepijte hopsinkovou šťávu!

Vyholit si nechal hlavu

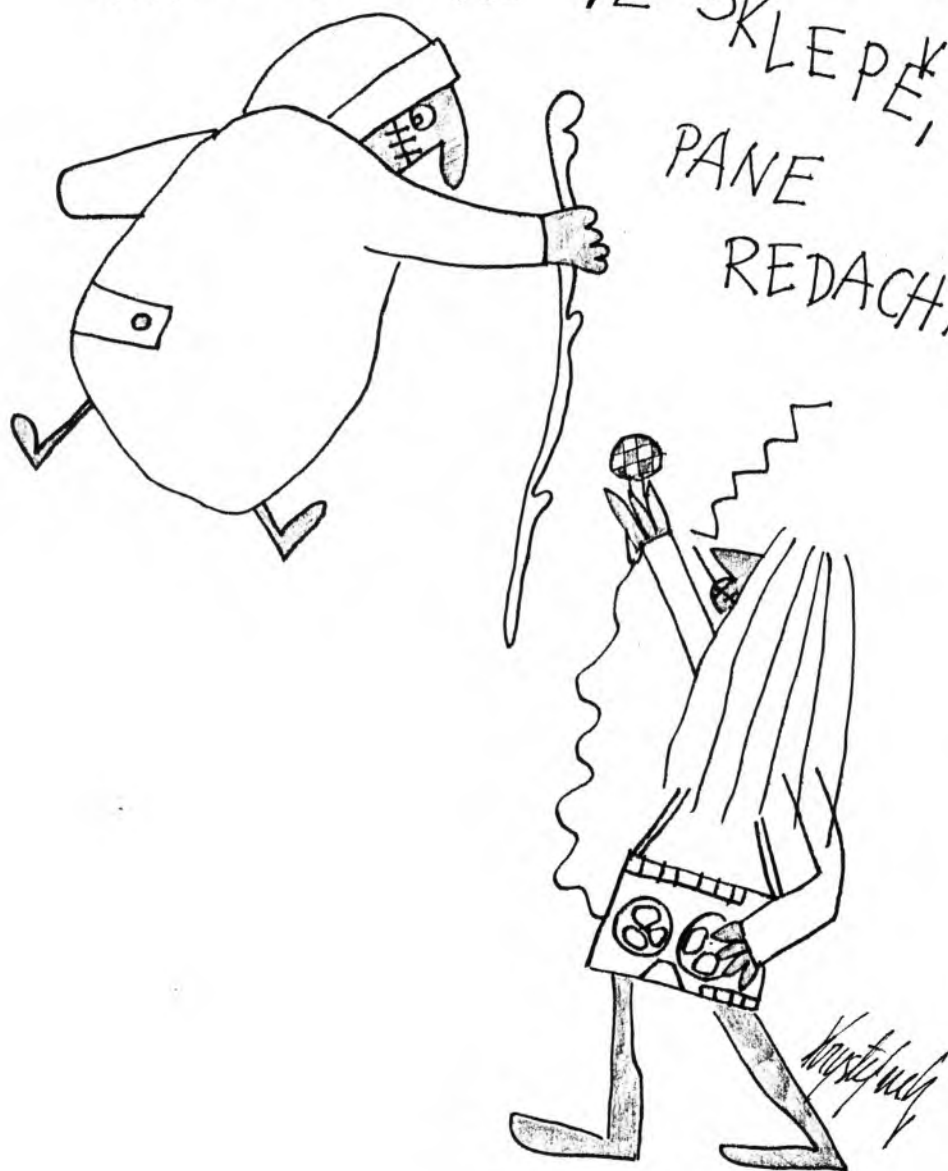
ubohý Jaroslav Tůma

chlástel hopsinkovou šťávu

a stala se z něj guma!

...KDE ŽE JSEM PŘIŠLA O RUKU?
UHNILA MNĚ VE SKLEPĚ,

PANE
REDACHTOR!

P O V Í D K A

Zrovna svítilo zubaté slunko, když ~~žum~~ si to vykračoval na nádraží napříč velkým prázdným náměstím. Jako vždy se snažil izolovat od světa tmavými skly brýlí a zvukovou bariérou ze svého walkmana, ale jeho pozornosti nemohla uniknout mladá panička s kočárkem, jdoucí přímo proti němu. Ještě ani nestačil dokončit myšlenku, že ty blondýnky jsou opravdu bezkonkurenční - a tahle zvláště, když zůstal jako omráčený. Tuhle přece zná, to je jeho vážně největší první láska. V očích jí uviděl, že ho poznala o zlomek vteřiny později. I když si sundal sluchátka i brýle, vnímal vzájemný rozhovor přes jakousi mlhu. Ani to nechtěl, ale zase tu bylo to známé strašné bušení srdce v krku a pocit závratě. Snažil se, aby konverzace nevyzněla hloubo, ale věděl, že lichotky adresované jejímu děčku, které má přece s tam tím svým manželem, nejsou to pravé, co by chtěl říct. Viděl, že ona to ví a že to slyšet nechce a bylo by to samozřejmě k ničemu. Jejich cesty se po náhodné krátké srážce - asi to ani nešlo nazvat pořádným setkáním, rozešly už dávno. Už tehdy se nenechala vykolet z přímé dráhy do svého manželství. A on měl vlastně také svou cestu - alespoň tak nazýval své nemožné hloupé chování tehdy, před lety.

Po pár frázích se tedy rozloučili, on volný a sám, ona se svou rodinou. Dost možná si navzájem trochu, jen trochu záviděli, i když by, třeba pouze ze setrvačnosti, žádný z nich neměnil.

Banální příhoda, ale zatímco si koupil lístek a čekal na vlak, neustále mu zaměstnávala mysl. Něco bylo jinak, něco mu nesešlo. Až při trnutí rozjíždějícího se vlaku mu to došlo. Nemluvil totiž vůbec s tou sedmnáctkou, které se občas trochu posmíval, ale které se má hlavně bál dotknout, jakoby se tím měla rozplynout. Toto byla totiž žena. Ne dívka, ale ženská zocelená porodem, starostmi o chlápka, o rodinu, pravidelným sexem i praním posranych plínek, zatímco on byl očividně pořád stejný nezkušený zajíc jako kdysi. Ona necestovala a neužívala svobody, ale asi by o tu svou zodpovědnost ani přijít nechtěla. Každý měl odlišný směr.

Vzpomněl si, že měla sen o životě na statku v horách, což mu tenkrát připadalo nesmyslné. A dnes, když se ona své představě přebýváním v paneláku vzdaluje víc a víc, uvědomil si, že právě tam vnitřně už delší dobu směřuje.

Udělal na něj prostě velký dojem a nezabavil se toho celou cestu domů. Nadával si sice do sentimentálních pitomců, přesvědčoval se, že by se s ní chtěl stejně jen vyspat, ale večer si vyhledal její korespondenci. Věděl předem, čeho se dopátrá, přesto rád projížděl ty zamilované řádky. Její poslední dopis mu připadl až ne skutečně aktuální. Vyšarovala z něj stejná jistota ženy, která ví co chce, jistota, která jej tak zarazila ráno. Už tehdy měla schopnost vidět situaci absolutně jasně, odhadla to jeho zvláštní položení a nazvala věci pravými jmény. On to věděl také, ale namlouval si, že minimum shodných zájmů nahradí osobním kouzlem. To však měla evidentně jenom ona. Tohle všechno si vědomě nechtěl přiznat a snažil se sám sobě lhát. Byla pro něj totiž tak přitažlivá, až se domníval, že mu to stojí za to. A navlas stejné pocity se ho zmocňovaly nyní, na den přesně čtyři roky /náhoda?/ po jejím prvním dopisu a asi rok a půl po jejím snatku. Aspoň že sám na sobě mohl ocenit už tolik smyslu pro realitu, aby jí nenapsal nějaký pošetilý a směšný dopis, jak snad původně zamýšlel.

Další dny na ni myslel už méně, většinou těsně před usnutím. Přesto mu to všechno přišlo hrozně líto.

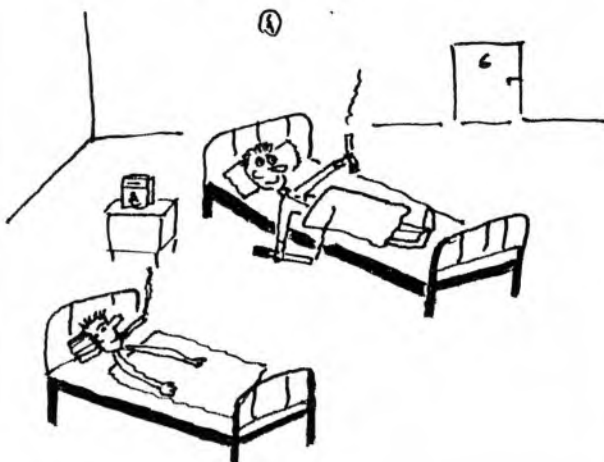
NEMOCNICE NA KRAJI TĚSTA I.

NATOČENO VE FILMOVÝCH ATELIERECH MAŘATICE-VIDIEK.

»CHIRURGIE«

»PLICNÍ ODDĚLENÍ«

»KOŽNÍ ODDĚLENÍ«

»PATOLOGIE«

»SÁDROVNA«

»STOMATOLOGIE«

